

[Ragnhild Andersen.]

betyde tab af vor selvstændighed og være den største ulykke for os, om vi tilsluttede os den aggressive militærblok med USA i spidsen. Det vil sikkert stå tydeligt i erindringen hos de fleste af det høje tings medlemmer, hvad der blev svaret fra regeringspartiets side dengang, og hvad ærede ordførere gjorde gældende, nemlig at Atlantpagten var rent defensiv, at den var beskyttende, ja krigsforebyggende, og at ærede ordførere med regeringspartiets ordfører i spidsen bedyrede, at Danmarks sociale og kulturelle standard under ingen omstændigheder ville blive forringet. Disse talemåder er blevet gentaget her i dag, da er gentaget af den socialdemokratiske ordfører, det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg), de er gentaget af den højtærede krigsminister, men løvforslaget om de 430 mill. kr. ekstra til at lægge Danmark i krigslænker for vil dog gøre det klart for ethvert menneske, der tænker, at på trods af alle de indpakkede forklaringer vil denne lov betyde ikke alene nedsættelse af købekraften, men afsavn, fattigdom, øgede byrder for småfolk, øgede byrder for tjenestemænd og småhandlende, forarmelse af den brede befolkning. Det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) sagde så indtrængende, at der var ikke tale om, at noget socialt og kulturelt område skulle forsømmes. Man får lyst til ved denne lejlighed at minde det ærede medlem om de områder, som siden 1945 er blevet alvorligt forsømt; gang på gang har man stået overfor det argument, at der var ikke råd til at gennemføre moderskabshjælp, der var ikke råd til at sørge ordentligt for vore aldersrentemodtagere, der var ikke råd til at fastlægge en offentlig skolebespisning langt frem i tiden. Lad mig minde om, når det her siges, at de sociale og kulturelle områder ikke vil blive forsømt, at mit parti siden krigens afslutning hvert eneste år har fremsat forslag om gennemførelse af forslagene i befolkningskommissionens betænkning. Den højtærede socialminister har beklaget, at der ikke var råd til at ofre 32½ mill. kr. på at gennemføre befolkningskommissionens forslag. 32½ mill. kr. — det er ikke mere end ca. 7½ pct. af de 430 mill. kr.; som man i dag kommer og vil omsætte i tanks, maskingeværer, bomber og bombeflyvemaskiner og alt muligt djævelsk krigsmaskineri. Og da vi for få måneder siden behandlede lovforslaget om offentlig skolebespisning, så vi det særsyn, at her hvor det drejede sig om at sikre vore skolebørn en sund og nærrende

kost, erklærede man fra flertallet herinde på rigsdagen, at det var meget betænkeligt at gennemføre forslaget, for de offentlige udgifter blev for store, og man kunne kun gøre det for 1 år frem i tiden, medens den tidligere lovgivning jo tog sigte på, at den offentlige skolebespisning skulle gælde i al almindelighed.

Således ser man, hvordan de sociale områder er blevet forsømt. Sidste år, da der var et overskud på statsbudgettet på 300 mill. kr., afviste man at gennemføre en forbedring for rentemodtagerne på 50 mill. kr. Mit parti foreslog det om sommeren, om efteråret, vi foreslog en engangshjælp, vi foreslog noget så enkelt og billigt som i hvert tilfælde at revidere renten efter pristallet 4 eller dog 2 gange om året, men selv dette ringe fremskridt forkastede man, for det offentlige havde ikke råd til at forhøje omkostningsniveauet. Og så drister man sig til at komme og fortælle os, at selvom man nu uden tøven med kyshånd bevilger 430 mill. kr. til alt mulig krigsdjævelskab, er der ikke tale om, at noget socialt og kulturelt område bliver forsømt. Det er et falsum, det er falsk forklaring, når man prøver at sige den slags ting til befolkningen. Man vil for at skaffe dækning bl. a. hente 200 mill. kr. i nye indirekte skatter på småfolk, afgifter på cigarer, cigaretter, tobak, frugtvin, øl, vin, chokolade, papir og benzin. Vil den ærede ordfører for socialdemokratiet, som hævder, at der ikke er tale om noget som helst socialt indgreb, påstå, at det vil gå ganske umærkeligt henover befolkningens hoveder, at der lægges 200 mill. kr. på dem i indirekte afgifter? Man siger så højmodigt, at man ikke vil rationere chokoladen. Ja, det må man sandelig kalde for ædelmodigt. Chokoladen rationerer sig selv, ganske uden vanskeligheder, fordi småfolk, f. eks. en enligstillet mor, der går på arbejde, naturligvis hurtigt bliver fri for at købe chokolade til sit barn, for det rækker hendes pengepung ikke til i dag med alle de fordyrelser, der iøvrigt er på levendsmidler. Chokoladen bliver for de rige, og savnet, savnet bliver tilbage for de enlige og for de gamle, som ikke kan købe en pakke tobak for deres kummerlige aldersrente, men som skal være med til at betale til kanoner, tanks og alt muligt andet. Vi vil få at se — og jeg gad se det ærede medlem, der tør påstå det modsatte —, at de samme partier, som i dag med begejstring går ind for 430 mill. kr. til at opruste landet for, også i fremtiden vil afvise ethvert socialt og kulturelt fremskridt af betydning.

Uanset hvilke smukke talemåder man